

II

(Icke-lagstiftningsakter)

INTERNATIONELLA AVTAL

RÅDETS BESLUT (EU) 2015/1339

av den 13 juli 2015

om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Dohaändringen av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt fullgörande av åtaganden inom ramen för detta

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1 jämförd med artikel 218.6 andra stycket a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Vid klimatkonferensen i Doha i december 2012 antog parterna i Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (nedan kallat *Kyotoprotokollet*) Dohaändringen, varigenom en andra åtagandeperiod för Kyotoprotokollet infördes för perioden som inleddes den 1 januari 2013 och avslutas den 31 december 2020 (nedan kallad *Dohaändringen*). Dohaändringen innebär att bilaga B till Kyotoprotokollet ändras på ett sådant sätt att ytterligare rättsligt bindande begränsningsåtaganden föreskrivs för de parter som förtecknas i den bilagan för den andra åtagandeperioden, och att bestämmelserna om genomförandet av parternas begränsningsåtaganden under den andra åtagandeperioden ändras och kompletteras.
- (2) Unionen och dess medlemsstater godtog Dohaändringen som en del av ett paket varigenom parterna i Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (nedan kallad *konventionen*) enades om att före utgången av 2015 anta ett protokoll, ett annat rättsligt instrument eller ett överenskommet utfall med rättslig verkan enligt konventionen som ska tillämpas på alla parter och bör träda i kraft och genomföras från 2020. Förhandlingar om detta rättsligt bindande instrument pågår inom ad hoc-gruppen för Durbanplattformen för förstärkta insatser.
- (3) Dohaändringen måste godtas av parterna i Kyotoprotokollet, och för de parter som har godtagit ändringen träder den i kraft den nionde dagen efter den dag då konventionens depositarie har mottagit ett godtagandeinstrument från minst tre fjärdedelar av parterna i Kyotoprotokollet. Totalt 144 godtagandeinstrument krävs för att Dohaändringen ska träda i kraft.
- (4) Rådet enades i sina slutsatser av den 9 mars 2012 om att föreslå ett gemensamt kvantifierat åtagande om en utsläppsminskning på 20 % för unionen och dess medlemsstater för Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod. Det åtagandet fastställdes på grundval av de samlade tillåtna utsläppen av växthusgaser under perioden 2013–2020 enligt klimat- och energipaketet ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Godkännande av den 10 juni 2015 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG av den 23 april 2009 om ändring av direktiv 2003/87/EG i avsikt att förbättra och utvidga gemenskapssystemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser (EUT L 140, 5.6.2009, s. 63) samt Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 136).

- (5) Rådet enades vidare i linje med denna metod om att enskilda medlemsstaters skyldigheter att minska utsläppen inte kommer att överskrida deras skyldighet enligt unionslagstiftningen, och att åtagandet kommer att grundas på summan av medlemsstaternas basårsutsläpp i enlighet med Kyotoprotokollet. Vid klimatkonferensen i Doha godkände unionen och dess medlemsstater i enlighet med detta ett kvantifierat åtagande om utsläppsminskning som begränsar deras genomsnittliga årliga utsläpp av växthusgaser under den andra åtagandeperioden till 80 % av summan av deras basårsutsläpp. Detta återspeglas i Dohaändringen.
- (6) I linje med rådets slutsatser av den 9 mars 2012 har unionen och dess medlemsstater också erbjudit sig att, som en del av en global och övergripande överenskommelse för perioden efter 2012, minska utsläppen med 30 % fram till 2020 jämfört med 1990 års nivåer, förutsatt att andra industriländer gör jämförbara utsläppsminskningar, och ekonomiskt mer avancerade utvecklingsländer i rimlig utsträckning bidrar alltefter ansvar och förmåga. Detta erbjudande återspeglas även i Dohaändringen.
- (7) Målen för unionen och dess medlemsstater förtecknas i Dohaändringen i en fotnot, där det anges att dessa mål bygger på förutsättningen att de kommer att uppfyllas gemensamt av Europeiska unionen och dess medlemsstater, i enlighet med artikel 4 i Kyotoprotokollet. När Dohaändringen antogs gjorde unionen, dess medlemsstater, Kroatien och Island även ett gemensamt uttalande där man uttryckte sin avsikt att gemensamt fullgöra sina åtaganden under den andra åtagandeperioden. Detta uttalande återspeglas i rapporten från konferensen och upprepades i rådets slutsatser av den 17 december 2012.
- (8) Beslutet att gemensamt fullgöra sina åtaganden i enlighet med artikel 4 i Kyotoprotokollet innebär att unionen och dess medlemsstater enligt punkt 6 i den artikeln och artikel 24.2 i Kyotoprotokollet är gemensamt ansvariga för att fullgöra sina kvantifierade åtaganden om minskning av utsläpp enligt artikel 3.1a i Kyotoprotokollet. Följaktligen, och i överensstämmelse med artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen, är medlemsstaterna individuellt och kollektivt skyldiga att vidta alla lämpliga åtgärder, både allmänna och särskilda, för att säkerställa att de skyldigheter fullgörs som följer av åtgärder som vidtas av unionens institutioner, för att underlätta uppnåendet av detta åtagande och att avstå från varje åtgärd som kan äventyra fullgörandet av detta åtagande.
- (9) I samma uttalande framförde unionen, dess medlemsstater samt Kroatien och Island också, i linje med artikel 4.1 i Kyotoprotokollet, enligt vilken parterna får fullgöra sina åtaganden enligt artikel 3 i Kyotoprotokollet gemensamt, att artikel 3.7b i Kyotoprotokollet kommer att tillämpas på den gemensamma tilldelade mängden i enlighet med överenskommelsen om gemensamt fullgörande mellan unionen, dess medlemsstater, Kroatien och Island, och inte på medlemsstaterna, Kroatien eller Island var för sig. Rådet välkomnade vid sitt möte den 15 december 2009 en begäran från Island om att fullgöra sina åtaganden under en andra åtagandeperiod gemensamt med unionen och dess medlemsstater, och uppmanade kommissionen att lägga fram en rekommendation för att inleda nödvändiga förhandlingar om ett avtal med Island som ligger i linje med de principer och kriterier som fastställs i unionens klimat- och energipaket. Villkoren för deltagandet fastställs genom avtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan och Island, å andra sidan, rörande Islands deltagande i det gemensamma fullgörandet av Europeiska unionens, dess medlemsstaters och Islands åtaganden under den andra åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (nedan kallat *avtalet med Island*) ⁽¹⁾.
- (10) Enligt artikel 4 i Kyotoprotokollet ska parter som träffat överenskommelse om att gemensamt fullgöra sina åtaganden enligt artikel 3 i Kyotoprotokollet i den relevanta överenskommelsen om gemensamt fullgörande ange den utsläppsnivå som tilldelats var och en av parterna. Enligt Kyotoprotokollet ska de parter som träffat en överenskommelse om gemensamt fullgörande anmäla bestämmelserna i den överenskommelsen till konventionens sekretariat den dag som de deponerar sina ratifikations- eller godkännandeinstrument.
- (11) Enligt konventionen och Kyotoprotokollet är det medlemsstaterna som har det primära ansvaret för sina utsläpp. För att underlätta redovisning och efterlevnad under den andra åtagandeperioden är de beslutna att anförtro unionen förvaltningen av en del av sina tilldelade utsläppsenheter genom att skapa en tilldelad mängd för unionen.
- (12) I linje med gällande unionslagstiftning omfattar den utsläppsnivå som tilldelats unionen utsläpp av växthusgaser i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽²⁾, i den mån som dessa växthusgasutsläpp omfattas av bilaga A till Kyotoprotokollet.

⁽¹⁾ Se sidan 17 i detta nummer av EUT.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

- (13) Medlemsstaternas och Islands respektive utsläppsnivåer omfattar utsläppen av växthusgaser från källor och upptag i sänkor på deras territorier, om dessa källor och sänkor inte omfattas av direktiv 2003/87/EG, men omfattas av Kyotoprotokollet. Detta inbegriper alla utsläpp från källor och upptag i sänkor som härrör från direkt antropogen verksamhet inom markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF) enligt artikel 3.3 och 3.4 i Kyotoprotokollet, som redovisas av de respektive medlemsstaterna och Island, liksom alla utsläpp av kvävetrifluorid (NF₃).
- (14) Alla nettoutsläpp från LULUCF och NF₃ i en medlemsstat kan kompenseras genom den medlemsstatens överprestation i andra sektorer som inte täcks av unionens utsläppshandelssystem eller genom användning av Kyotoprotokollets flexibla mekanismer. En medlemsstat kan även utnyttja överskottet av utsläppsätter som flyttats över från den första åtagandeperioden och som finns i dess reserv för överskott från föregående period för att täcka utsläpp från LULUCF och NF₃ i den mån som dess utsläpp överstiger dess tilldelade mängd. Om det skulle visa sig att en medlemsstat alltjämt ställs inför betydande oförutsedda nettoutsläpp från LULUCF och NF₃, trots kraftfulla insatser för att begränsa dem, bör kommissionen överväga ytterligare alternativ för att bistå denna medlemsstat.
- (15) I linje med rådets slutsatser av den 9 mars 2012 och unionens och dess medlemsstaters erbjudande att åta sig ett mål på 80 % under den andra åtagandeperioden motsvarar medlemsstaternas utsläppsnivåer summan av de årliga utsläppstilldelningarna för perioden 2013–2020 enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG⁽¹⁾. Denna mängd, som baseras på global uppvärmningspotential i den fjärde utvärderingsrapporten från den mellanstatliga panelen för klimatförändringar, fastställdes enligt bilaga II till kommissionens beslut 2013/162/EU⁽²⁾ och anpassades genom kommissionens genomförandebeslut 2013/634/EU⁽³⁾. Islands utsläppsnivå fastställdes i avtalet med Island.
- (16) I linje med skäl 11 bör tilldelade utsläppsenheter tillgängliga i unionsregistret vid slutet av den andra åtagandeperioden återföras till medlemsstaternas register efter det att unionen har uppfyllt sina skyldigheter enligt artikel 11.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013⁽⁴⁾ och utan att det påverkar artikel 10.7 i den förordningen. Fördelning av återförda tilldelade utsläppsenheter är en lösning som tillämpas i de exceptionella omständigheterna vid ratificeringen av Dohaändringen och är inte tillämplig på och föregriper inte fördelningen av insatser mellan medlemsstater i andra sammanhang, varken på internationell nivå eller unionsnivå.
- (17) Medlemsstaterna är enligt förordning (EU) nr 525/2013 skyldiga att rapportera faktisk eller uppskattad fördelning av de verifierade utsläpp som rapporteras av anläggningar och verksamhetsutövare enligt direktiv 2003/87/EG till källkategorierna i den nationella växthusgasinventeringen, när så är möjligt, och förhållandet mellan de verifierade utsläppen och de totala rapporterade utsläppen av växthusgaser i dessa källkategorier. Medlemsstaterna kan därmed rapportera separat om de utsläpp som omfattas av deras egna utsläppsnivåer. I avsnittet om unionens tilldelade mängd i unionens rapport bör det anges vilken mängd utsläpp av unionens tilldelade mängd som skett i varje medlemsstat.
- (18) Partskonferensen i dess funktion som Kyotoprotokollets partsmöte har beslutat att varje part med ett åtagande som anges för den andra åtagandeperioden senast den 15 april 2015 till konventionens sekretariat bör lämna en rapport för att underlätta beräkningen av dess tilldelade mängd. Kommissionen bör utarbeta en rapport för att underlätta beräkningen av unionens tilldelade mängd och en rapport för att underlätta beräkningen av unionens, dess medlemsstaters och Islands gemensamt tilldelade mängd. Kommissionen, medlemsstaterna och Island bör lämna in sina rapporter senast den 15 april 2015, vilka kommer att avgöra deras tilldelade mängder, motsvarande deras utsläppsnivåer enligt bilaga I till detta beslut.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 136).

⁽²⁾ Kommissionens beslut 2013/162/EU av den 26 mars 2013 om fastställande av medlemsstaternas årliga utsläppstilldelningar för perioden 2013–2020 i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut 406/2009/EG (EUT L 90, 28.3.2013, s. 106).

⁽³⁾ Kommissionens genomförandebeslut 2013/634/EU av den 31 oktober 2013 om anpassning av medlemsstaternas årliga utsläppstilldelningar för perioden 2013–2020 i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG (EUT L 292, 1.11.2013, s. 19).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 av den 21 maj 2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell nivå och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen och om upphävande av beslut nr 280/2004/EG (EUT L 165, 18.6.2013, s. 13).

- (19) För att betona unionens och dess medlemsstaters engagemang för att Dohaändringen ska träda i kraft enligt tidsplanen bör unionen, dess medlemsstater och Island sträva efter att ratificera den senast det tredje kvartalet 2015.
- (20) Dohaändringen bör godkännas på unionens vägnar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Dohaändringen av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar som man enades om den 8 december 2012 i Doha godkänns härmed på unionens vägnar.

Texten till Dohaändringen bifogas detta beslut.

Artikel 2

Unionen och dess medlemsstater ska fullgöra sina åtaganden enligt artikel 3 i Kyotoprotokollet och Dohaändringen i enlighet med anmälan av bestämmelserna i överenskommelsen om att gemensamt fullgöra Europeiska unionens, dess medlemsstaters och Islands åtaganden enligt artikel 3 i Kyotoprotokollet i enlighet med artikel 4 i Kyotoprotokollet (nedan kallad *anmälan*) som anges i bilaga I till detta beslut.

Artikel 3

1. Medlemsstaternas och Islands tilldelade mängder ska vara lika med de utsläppsnivåer som anges i anmälan. Senast den 15 april 2015 ska medlemsstaterna till konventionens sekretariat lämna rapporter för att underlätta beräkningen av deras tilldelade mängder i enlighet med kraven i Kyotoprotokollet, Dohaändringen och beslut som antas inom ramen för dessa.
2. Kommissionen ska utarbeta en rapport för att underlätta beräkningen av unionens tilldelade mängd och en rapport för att underlätta beräkningen av unionens, dess medlemsstaters och Islands gemensamt tilldelade mängd (nedan kallad *den gemensamt tilldelade mängden*), i enlighet med kraven i Kyotoprotokollet, Dohaändringen och beslut som antas inom ramen för dessa. Kommissionen ska överlämna dessa rapporter till konventionens sekretariat senast den 15 april 2015.

Artikel 4

1. Alla tilldelade utsläppsenheter som utfärdats för den andra åtagandeperioden och som finns tillgängliga i unionsregistret efter det att unionen har uppfyllt sina skyldigheter enligt artikel 11.3 i förordning (EU) nr 525/2013 och efter eventuell överföring av tilldelade utsläppsenheter i enlighet med genomförandeakter som antagits på grundval av artikel 10.7 i förordning (EU) nr 525/2013 har genomförts (nedan kallat *unionsöverskottet*) ska återföras till medlemsstaterna i slutet av den andra åtagandeperioden.
2. Unionsöverskottet ska fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:
 - a) En sjättedel av unionsöverskottet till medlemsstater som minskat sina sammanlagda genomsnittliga årliga utsläpp med mer än 20 % i förhållande till deras individuella basår eller basperiod enligt Kyotoprotokollet i slutet av den andra åtagandeperioden i proportion till hur mycket de överträffat målen i ton.
 - b) En tredjedel av unionsöverskottet till medlemsstater som fått en överföring enligt led a och som har en BNP per capita (BNP under 2013 anges i euro och till marknadspris) som understiger 60 % av unionsgenomsnittet i proportion till hur mycket de överträffat målen i ton.

- c) En tredjedel av unionsöverskottet till alla medlemsstater i proportion till deras totala utsläppsnivåer som anges i tabell 1 i bilaga I till detta beslut.
- d) En sjättedel av unionsöverskottet till medlemsstater som har en BNP per capita (BNP under 2013 anges i euro och till marknadspris) som understiger 90 % av unionsgenomsnittet i proportion till deras totala utsläppsnivåer som anges i tabell 1 i bilaga I till detta beslut.

Artikel 5

1. Rådets ordförande ska utse den eller de personer som ska ha befogenhet att på unionens vägnar deponera godtagandeinstrumentet hos Förenta nationernas generalsekreterare i enlighet med artikel 20.4 och 21.7 i Kyotoprotokollet, tillsammans med den förklaring om behörighet som anges i bilaga II till detta beslut, i enlighet med artikel 24.3 i Kyotoprotokollet.
2. Rådets ordförande ska också utse den eller de personer som ska ha befogenhet att på unionens vägnar lämna anmälan till konventionens sekretariat i enlighet med artikel 4.2 i Kyotoprotokollet.

Artikel 6

1. Medlemsstaterna ska sträva efter att vidta nödvändiga åtgärder för att deponera sina godtagandeinstrument samtidigt med unionen, och i möjligaste mån under det tredje kvartalet 2015. När de deponerar sina godtagandeinstrument ska medlemsstaterna på sina egna vägnar lämna anmälan till konventionens sekretariat i enlighet med artikel 4.2 i Kyotoprotokollet.
2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen före den tredje sessionen för ad hoc-gruppen för Durbanplattformen för förstärkta insatser, som kommer att äga rum den 8–13 februari 2015, om sitt beslut att godta Dohaändringen eller, beroende på omständigheterna, om när de erforderliga förfarandena kan förväntas vara avslutade. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna bestämma ett datum för den samtidiga deponeringen av godkännande- eller godtagandeinstrument.

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Artikel 8

Detta beslut träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 13 juli 2015.

På rådets vägnar
F. ETGEN
Ordförande